

ת"ד 3844/07/20 - נדב אבן חיים נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

ת"ד 3844-07-20 מדינת ישראל נ' אבנחיים
תיק חיצוני: 423990/2019

בפני	כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
המבקש	נדב אבן חיים
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

טיעוני הצדדים

1. לפני בקשה לסיווג פסילה, באופן שתחול על רכב פרטי שמספרו 31-922-86 (להלן: "הרכב") ויתאפשר למבקש נהיגה בין השעות 07:00 עד 20:00 לתקופה בת 6 חודשים, בשל הצורך להגעה לטיפולים רפואיים בזמן פסילה.
2. כנגד המבקש הוגש ביום 16.07.20 כתב אישום המייחס לו עבירות של התנהגות גורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, נהיגה כשברמזור אור אדום, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) וסע' 38(3) לפקודת התעבורה.
3. המבקש הורשע ונגזר דינו ביום 02.03.2021, וזאת במסגרת הסדר טיעון, כאשר היה מיוצג על ידי סניגור מטעמו והוא בעצמו נכח בדיון, לפיו עתרו הצדדים במשותף להטיל על המבקש את העונשים הבאים; פסילה בפועל לתקופה של 8 חודשים בניכוי חודשיים פסילה מנהלית, פסילה על תנאי חודשיים לשנתיים וקנס בסך 800 ₪. במסגרת גזר הדין אני החלטתי לכבד את הסדר הטיעון, גזרתי על המבקש את העונשים המוסכמים והוריתי על הפקדת רישיון הנהיגה עד ליום 04.04.21 שעה 12:00.
4. ביום 21.04.21, לאחר שפסק הדין הפך חלוט, מבקש המבקש לסווג את הפסילה באופן שתחול על הרכב ולאפשר לו לנהוג בו בזמן הפסילה וזאת בשל הצורך להגעה לטיפולים רפואיים ולצורכי פרנסה. המבקש נימק את בקשתו בכך שלא הבין את השלכות הסדר הטיעון על חייו והמציאות שאליה נקלע ללא רישיון נהיגה, לרבות הנבצרות להתייצב לטיפולים רפואיים, מחוץ למקום מגוריו, החיוניים להמשך שיקומו, כאשר אין בידי מי מבני משפחתו לסייע לו בכך, וכן כי בקרוב ידרש לחזור לעבודתו בפתח תקווה והיעדר אפשרות להתנייד תפגע בסיכויו להצליח. את בקשתו הוא תמך בהעתקים צילומיים מרישיון רכב, חומר רפואי, מסמכים של המל"ל וחשבוניות מס

וקבלה.

5. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש היה מיוצג והטענות לא הועלו מטעמו, פסק הדין הפך חלוט, כאשר מעולם לא פורטו במעמד הטיעונים לעונש נסיבות מיוחדות וכי קבלת הבקשה תבטל את משמעות הפסילה.
6. בתגובת המבקש לתגובת המאשימה, הוא חזר על טיעוניו, הפנה להחלטה המתירה את הסיווג כפי שנתבקש על ידו וכן הוסיף כי הוא מוכר במל"ל עם אי כושר של 100%.

דין

7. **לאחר עיון בבקשה, בתגובת המאשימה ובתגובה לתגובה, ושקילת טיעוני הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.**

8. סעיף 36א לפקודת התעבורה קובע, כי:

"הטיל בית המשפט פסילה או פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, יטיל את הפסילה כאמור לגבי נהיגה ברכב מכל סוג שהוא; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, שיפרש בפסק הדין, להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסויים או לגבי סוג מסויים של רכב".

לאמור, בית המשפט המטיל פסילה, רשאי להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסויים או לגבי סוג מסויים של רכב, בהתקיים נסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין. עולה אם כן, כי החלטה בבקשה לסיווג פסילה צריכה לבוא בפסק הדין (ר' עפ"ת (מחוזי ת"א) 47819-06-11 **ליאור נמדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)(14.07.2011)).

9. על כן, מאחר ונגזר דינו של המבקש ובית המשפט סיים את מלאכתו, ומאחר ועסקינן בפסק דין אשר הפך לחלוט עוד לפני מועד הגשת הבקשה, אין מקום לשינוי רכיב מרכיבי הענישה בשלב זה.

10. ועוד, בהקשר זה אל נשכח את החשיבות המרובה לכיבוד הסדרי טיעון (ר' רע"פ 575/13 **יוסף סייגבקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)(24.01.2013)). הרי סגורו דאז של המבקש ערך הסדר טיעון עם המאשימה, אשר לא כלל התייחסות כלשהי לעניין סיווג הפסילה, וזאת עשה בנוכחות הנאשם.

11. אף לגופו של עניין, אין הצדקה לסיווג הפסילה, שכן קבלת הבקשה תרוקן מתוכן חלק ניכר מעונש הפסילה אשר הוטל על המבקש בגזר הדין (בעניין זה אפנה, בין היתר, לעפ"א (חיפה) 124/08 **פדידה מרדכי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)(08.09.08)).

12. זה המקום להדגיש כי ההחלטה אליה הפנה המבקש שונה בנסיבות מהמקרה שלפני.

13. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021, בהעדר הצדדים.